

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. augusta 2015 v trestnej veci odsúdeného **R. B.**, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 4. augusta 2015, sp. zn. PK-2T/40/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného **R. B. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením zo 4. augusta 2015, sp. zn. PK-2T/40/2014, rozhodol podľa § 558 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 555 ods. 1, písm. c) Tr. por., že odsúdený **R. B.** je povinný nahradiť štátu na účet Špecializovaného trestného súdu odmenu a náhradu hotových výdavkov vyplatené ustanovenému obhajcovi JUDr. Ing. D. G., advokátovi so sídlom advokátskej kancelárie v T., H. X., v sume 25.036,63 € (slovom: dvadsaťpäťtisíctridsaťšesť eur a šesťdesiattri eurocentov).

Rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že aj keď v súčasnosti finančná situácia odsúdeného nie je najlepšia, odsúdený **R. B.** je práceschopný, čo s prihliadnutím na jeho vek a výmeru uloženého trestu viedlo súd k záveru, že odsúdený nemá nárok na bezplatnú obhajobu, resp. na obhajobu za zníženú náhradu. Zároveň poukázal na to, že odsúdený nie je povinný nahradiť pohľadávku štátu bezvýhradne jednorazovo.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený **R. B.**.

V sťažnosti uviedol, že vo výkone trestu nemá možnosť splácať uhradené náklady obhajoby. Dostáva na telefonovanie s deťmi a rodinou 100 až 150 euro mesačne od rodičov,

nič viac nemá. Jeho rodina vedie spor o majetok, ktorý nebol doposiaľ ukončený a tiež napomáhal a napomáha orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, pri ktorej bolo doposiaľ obvinených 19 osôb a zhabaných 1.500.000,- €, domnieva sa preto, že uchráni väčšiu hodnotu majetku, ako je pohľadávka štátu voči nemu na trovách obhajoby. Uvedomil si svoje protispoločenské konanie a trest si odpyká. Žiadal odklad zaplataenia pohľadávky na koniec výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zníženie, resp. odpustenie, ak je to v moci súdu prinajmenšom však odklad vymáhania do skončenia výkonu trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal, v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že opatrením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko v Banskej Bystrici, zo dňa 6. decembra 2013, sp. zn. Tp 105/2013, bol odsúdenému (v tom čase obvinenému) R. B., nar. X. v T., trvale bytom P., B., ustanovený obhajca JUDr. Ing. D. G., advokát Advokátskej kancelárie so sídlom T., H. X. (zv. III, č. I. 1193). Po právoplatnom skončení konania rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 13. januára 2015, č. k. PK-2T/40/2014-5116, bola obhajcovi priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov vo výške 25.036,63 €. Dňa 29. apríla 2015 bola táto finančná čiastka poukázaná z rozpočtových prostriedkov Špecializovaného trestného súdu na účet obhajcu (zv. XII., č. I. 5247, 5248).

Podľa § 555 ods. 1 písm. c) Tr. por., ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, ak nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu.

Podľa § 558 ods. 1 Tr. por. o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

Podľa § 558 ods. 2 Tr. por. pred rozhodnutím o povinnosti na náhradu trov trestného konania podľa § 555 ods. 1 písm. c) treba zistiť, či nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu, bezplatné zastupovanie poškodeného, obhajobu za zníženú náhradu alebo zastupovanie za zníženú náhradu.

V predmetnej veci Špecializovaný trestný súd skúmal majetkové pomery odsúdeného R. B., a zistil, že z dôvodu uloženia trestu prepadnutia majetku odsúdenému bol rovnopis rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo dňa 13. januára 2015, č. k. PK-2T/40/2014-5116, podľa § 423 Trestného poriadku zaslaný Okresnému súdu Bratislava I, a teda konkurznému súdu, v ktorého obvode má sídlo Špecializovaný trestný súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, na postup podľa osobitného zákona (zv. XII, č. l. 5139). Zo žiadosti o súčinnosť JUDr. I. S., správkyne úpadcu R. B., zo dňa 2. apríla 2015 (zv. XII, č. l. 5243-5245) vyplýva, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18. marca 2015, sp. zn. 6K/4/2015, bol vyhlásený konkurz na majetok R. B. (Obchodný vestník 57/2015, konkurzy a reštrukturalizácie, deň vydania: 24. marca 2015, poradové číslo zverejnenia v Obchodnom vestníku: K006506). Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd preskúmal majetkovú situáciu odsúdeného iba dožiadaním ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Zo správy zaslanej z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (zv. XII, č. l. 5251-5252) vyplýva, že odsúdený R. B. je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, pričom predpokladaný koniec výkonu trestu má stanovený na deň 2. júla 2021. Zo správy ďalej vyplýva, že výška jeho čistej pracovnej odmeny v období november 2014 až máj 2015 bola 700,92 eur. Ústav na účte odsúdeného evidoval sumu 132,41 eur (ku dňu 17. júna 2015) a neevidoval neuhradené pohľadávky ani údaje o výživnom.

Z uvedeného, ako aj z údajov uvedených v sťažnosti odsúdeného R. B. vyplýva, že v súčasnosti nemá dostatočné prostriedky na úhradu pohľadávky štátu v sume vyše 25.000,- €. To však vzhľadom na jeho vek, práceschopnosť nevyklučuje úhradu tejto pohľadávky v budúcnosti, či už po výkone trestu odňatia slobody alebo i skôr. Navyše samotný prvostupňový súd v napadnutom uznesení zdôraznil, že povinnosť odsúdeného uhradiť pohľadávku nie je daná jednorazovou platbou a poučil ho, že je možné ju splácať i odložiť (viď záver napadnutého uznesenia).

Kompenzácie a postupy navrhované odsúdeným R. B. v sťažnosti (odpustenie či zníženie sumy, ktorú je povinný odsúdený uhradiť štátu) je možné uplatniť pri iných inštitútoch trestného konania, nie však pri rozhodovaní o úhrade trov konania ustanovenému obhajcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov nezistil dôvod pre zrušenie napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného R. B. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 25. augusta 2015

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková